

Asia: VN/36213/2025

Luonnos hallituksen esitykseksi yhdyskuntarakentamislainsäädännön sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

1 luku Yleiset säännökset

Näkemyksenne luvusta 1

HSY ehdottaa hulevesien hallinnan osalta määritelmään tarkennusta. Hulevesien hallinta käsittää myös hallittujen tulvareittien osoittamisen, eli sen, missä ja miten hulevesiä ohjataan eteenpäin rankemmilla sateilla ilman merkittäviä vahinkoja rakennuksille tai infrastruktuurille. Asia jää hyvin usein vähemmälle huomiolle, koska keskitytään hulevesien johtamiseen viemärissä, vaikka usein maanpäällä sijaitsevat tulvareitit ovat normaali osa toimivaa hulevesijärjestelmää. Ilmastonmuutoksen myötä tulviin liittyvät riskit kasvavat ja aiheen tärkeyden korostamiseksi tulvareitit ja niiden toimivuus olisi syytä nostaa esiin myös tässä laissa. Tulvareitit olisi syytä mainita mm. pykälissä 3 §, 12 § ja 31 §. Tulvareitti-termin lisääminen määritelmiin 3 §:n kohdassa 10 korostaisi useassa muussa lain kohdassa asian tärkeyttä. Tähän kohtaan termin lisääminen korostaisi asiaa myös kiinteistöjen hulevesien hallintaan liittyen (HE-luonnos 55 §).

HSY ehdottaa lakiehdotuksen 3 §:n muutettavan seuraavasti: "10) hulevesien hallinnalla hulevesien imeyttämiseen, viivyttämiseen, johtamiseen, tulvareitteihin, viemäröintiin ja käsittelyyn liittyviä toimenpiteitä;"

2 luku Viranomaiset

Näkemyksenne luvusta 2

Ei lausuttavaa.

3 luku Suunnittelu

Näkemyksenne luvusta 3

Yleisen alueen suunnittelun yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon myös tulvareitit ja niiden toimivuus. Tulvareittien tärkeyden korostamiseksi tulvareitit tulisi mainita katualueelle tehtävän suunnitelman sisällössä.

HSY ehdottaa lakiehdotuksen 12 § muutettavan seuraavasti: "Katualueelle tehtävästä suunnitelmasta on lisäksi käytävä ilmi kadun liikennejärjestelyperiaatteet, kuivatus ja hulevesien johtaminen, tulvareitit, kadun korkeusasema, poikkileikkaus ja pintamateriaali sekä tarvittaessa kasvillisuus ja pysyväisluonteiset rakennelmat ja laitteet.

4 luku Rakentaminen

Näkemyksenne luvusta 4

Ei lausuttavaa.

Tulisiko katu- ja viheralueiden rakentamiselle asettaa määräaika, esimerkiksi 10 tai 15 vuotta yleisen alueen suunnitelman voimaan tulemisesta? Mitä vaikutuksia, etuja tai haittaa tällä olisi eri osapuolille? Esitysluonnoksessa ei ole asetettu tällaista määräaikaa.

En osaa sanoa

5 luku Yleisen alueen käyttöön luovuttaminen ja lakkaaminen

Näkemyksenne luvusta 5

Ei lausuttavaa.

6 luku Kunnossapito

Näkemyksenne luvusta 6

Tulvareittien toiminta tulee varmistaa tarkoituksen mukaisella kunnossapidolla katualueilla ja yleisillä alueilla. Aiheen tärkeyden korostamiseksi asia tulisi mainita kadun kunnossapidon toimenpiteisessä. HSY ehdottaa lakiehdotuksen 31 §:ää muutettavan seuraavasti: Esim. lisäyksenä kohtaan 7) kadun tai muun yleisen alueen tulvareitin toimivuus.

7 luku Tekniset verkot

Näkemyksenne luvusta 7

HSY pitää huolestuttavana uutta velvoitetta hakea lakiehdotuksessa (43 §) kuvatulla tavalla valituskelpoinen lupa teknisten verkkojen sijoittamista varten. Tämä vaatimus lisää merkittävästi hallinnollista työmäärää sekä potentiaalisesti hidastaa hankkeiden toteuttamista. Tällä hetkellä HSY:n alueen kunnissa on käytäntö, jossa kunnat hyväksyvät vesihuoltoverkostojen rakennussuunnitelmat ja samassa yhteydessä antavat luvan sijoittaa tekniset verkostot näiden rakentamissuunnitelmien mukaisesti. Suurin osa HSY:n verkostohankkeista, varsinkin uusilla alueilla, suunnitellaan katuhankkeiden yhteydessä, jolloin kaupunki ohjaa verkostojen sijoittamista ja katutilan käyttöä. Kyseessä on hyvin toimiva käytäntö, joka tulisi yhdyskuntarakentamislaisissa mahdollistaa. Luvan hakeminen kunnan kertaalleen hyväksymien rakentamissuunnitelmien mukaisille verkostoille on HSY:n näkemyksen mukaan päällekkäistä työtä ja siten resurssien tuhlaamista. Mahdollisessa lupaprosessissa tulee lisäksi ottaa huomioon, että osa sijoitettavista teknisistä verkoista on kriittistä infrastruktuuria ja niiden sijaintitietoja tulee suojata aktiivisesti.

Mikäli verkon sijoittamisesta tehdään päätös, jota mahdollisesti käsitellään vielä muutoksenhakuelimissä, lisää se riskiä teknisten tietojen päätymistä ulkopuolisille. On myös huomioitava, että kunnat noudattavat julkisuuslakia, jossa ei ole tällä hetkellä selkeitä salassapitoperusteita esimerkiksi vesihuoltoverkoston sijaintitietojen salaamiselle.

HSY:n alueen kunnat ylläpitävät tällä hetkellä maankäyttö- ja rakennusasetuksen (MRA) 45 §:ään perustuen kattavaa johtokarttaa alueensa teknisistä verkostoista. HE-luonnoksessa asia on nostettu lakiin (45 §). Tietokannan ylläpitämisen lisäksi kunnat myös toimittavat keskitetysti johtokarttaotteita alueellaan esimerkiksi kaivutöitä tekeville tahoille. Tämä toimintatapa toimii erinomaisesti ja HSY pitää tärkeänä, että kunnat toimivat jatkossakin näin.

Perusteluissa kuitenkin todetaan, että kunnat voisivat jatkossa hakea alueensa verkkotiedot valtakunnallisesta sijaintitietopalvelusta, sillä toimijoita ei voida velvoittaa toimittamaan tietoja viranomaiselle kuin kertaalleen. HSY toteaa, että asiassa on otettava huomioon se, että tiettyjä kriittisen infrastruktuurin tietoja ei ole velvollisuutta toimittaa valtakunnalliseen sijaintitietopalveluun asiasta lausunnoilla olleen hallituksen esityksen mukaan (HE maanalaisen verkkoinfrastruktuurin sijaintitiedoista). On kuitenkin tärkeää, että kunnalla on olemassa tiedot alueensa verkkotiedoista (tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta), joten käytännössä esimerkiksi HSY joutuisi toimittamaan tiedot sekä kunnalle että rajattuna valtakunnalliseen sijaintitietopalveluun, mikäli sijaintitietopalvelua koskeva lainsäädäntö etenee ehdotetun kaltaisena.

HSY totesi lausunnossaan HE-luonnoksesta koskien maanalaisen verkkoinfrastruktuurin sijaintitietoja, että lainsäädännön pitäisi mahdollistaa alueellisten hyvin toimivien käytäntöjen käytön jatkaminen. Tämä tarkoittaisi HSY:n alueella nykykäytännön jatkumista eli kunnat ylläpitäisivät alueen johtokarttaa ja valtakunnallisen sijaintitietopalvelun sijasta johtotiedot toimitettaisiin niitä tarvitseville keskitetysti kuntien kautta. Toissijaisesti verkkotoimijoiden pitäisi toimittaa tietonsa vain kunnalle, joka voisi toimittaa ei-kriittiset tiedot kootusti valtakunnalliseen sijaintitietopalveluun.

Esitysluonnoksen luvussa 7 ehdotetaan säädettäväksi uusi lupamenettely teknisten verkkojen sijoittamiseen kunnan yleiselle alueelle. Tulisiko siirtyä uuteen lupamenettelyyn vai tulisiko teknisten verkkojen sijoittamisesta pysyä nykyisessä kuntakohtaisessa toimintatavassa? Lisätietoa vaihtoehtoista löydätte esitysluonnoksen luvuista 5 ja 7.

Tulisi pysyä nykyisessä kuntakohtaisessa toimintatavassa

8 luku Työ kadulla ja muulla yleisellä alueella

Näkemyksenne luvusta 8

HE:ssä ehdotetun lupamenettelyn osalta on varmistettava, ettei se tarpeettomasti viivästytä yleisellä alueella tehtäviä töitä ja että tilanteet, jotka edellyttäisivät lupaa, on selkeästi määritelty. HSY:n

kannalta on erittäin tärkeää, että välitöntä reagointia edellyttävät työt voidaan jatkossakin suorittaa hätätöinä HE-luonnoksen 52 §:n nojalla.

Esitysluonnoksen luvussa 8 ehdotetaan säädettäväksi nykyisen ilmoitusmenettelyn rinnalle uusi lupamenettely kunnan yleisillä alueilla tapahtuville töille. Lisäksi ehdotetaan annettavaksi kunnalle oikeus laatia yleisiä alueita koskevat käyttömääräykset, oikeus siirtää työn aloitusajankohtaa ja oikeus kieltää työ. Mitä ajatuksia ehdotus herättää? Lisätietoa vaihtoehtoista löydätte esitysluonnoksen luvuista 5 ja 7.

-

9 luku Hulevedet

Näkemyksenne luvusta 9

Hulevesien hallintaa koskien hallituksen esitys sisältää lähinnä pieniä tarkennuksia hulevesien hallinnan voimassa olevaan säätelyyn. HSY:n näkemyksen mukaan terminologiaan tehtävät tarkennukset, esimerkiksi huleveden viemärointialueen osalta, sekä kunnan hulevesien hallintasuunnitelmasta säätäminen ovat hyviä ja selkeyttäviä uudistuksia sekä vastaavat nykykäytäntöjä. HSY kuitenkin toivoo, että hulevesien hallinnan säätely tarkasteltaisiin lähitulevaisuudessa kokonaan uudelleen, sillä nykylainsäädännön mahdollistama vastuun jakaminen kunnan ja vesihuoltolaitoksen välillä aiheuttaa merkittäviä haasteita toiminnan käytännön toteuttamiseen ja on lisäksi kuntalaisille hyvin hankalasti hahmotettavissa. Lainsäädäntöä tulisi viedä siihen suuntaan, että myös huleveden viemärointi olisi nykyistä vahvemmin lähtökohtaisesti kunnan vastuulla. Vesihuoltolaitos voisi tuottaa kunnalle palveluita huleveden viemäroinnin osalta, mutta selkeämpää olisi, jos asiakkuuksia hoitaisi vain yksi taho (kunta) ja asiakasmaksuja laskuttaisi vain yksi toimija (kunta), joka vastaisi koko hulevesijärjestelmän rahoituksesta.

Sekä HE yhdyskuntarakentamislain HE vesihuoltolain muuttamisesta sisältävät muutoksia hulevesien johtamiseen jätevesiviemäriin osalta. Sekaviemäroinnin eriyttämiseen liittyvissä ehdotuksissa on HSY:n näkemyksen mukaan sekä kannatettavia näkökulmia että näkökulmia, joita tulee tarkentaa. Yleisesti ottaen HSY kannattaa ehdotusta, jonka mukaan eriyttämiseen tulee aina pyrkiä, mutta joissakin tilanteissa on kokonaisuuden kannalta järkevämpää säilyttää sekaviemärointi.

Tiiviissä kaupunkirakenteessa eriyttäminen ei ole aina järkevää teknistaloudellisista syistä. Sekaviemäriin sijaitessa hyvin ahtaassa kohteessa, johon ei mahdu rinnalle hulevesiviemäriä tai hulevesien purkureittiä, voi eriyttäminen osoittautua hyvin haastavaksi tai kohtuuttoman kalliiksi toteuttaa. Eriyttäminen voisi edellyttää rakentamisen laatuvaatimuksista luopumista, esimerkiksi eriytettävien putkien sijoittamista päällekkäin tai hyvin pienen valuma-alueen eriyttämiseksi kohtuuttoman kalliita ratkaisuja, esim. tunnelia. Tällöin sekaviemäroinnin säilyttäminen on HSY:n mielestä perusteltua.

Ehdotetun yhdyskuntarakentamislain 54 §:ssä korostetaan erityisesti hulevesien laatuun liittyviä näkökulmia, myös sekaviemäriverkoston eriyttämiseen liittyen. Perusteluissa todetaan, että ”Jäteveden ja huleveden eriyttäminen saattaisi joissakin tapauksissa aiheuttaa eriytetyistä hulevesistä johtuvaa vastaanottavan vesistön kuormituksen lisääntymistä ja vesistön laadun

heikkenemistä ilman kohtuuttoman suuria panostuksia huleveden erilliskäsittelyyn, mikäli hulevedet purettaisiin siihen sekaviemäröinnin sijasta.”. HE:ssä on täysin jätetty ottamatta huomioon jätevedenpuhdistamolle johdettavien hulevesien vaikutukset jätevedenpuhdistamoiden puhdistusprosessin tuloksiin, puhdistamoiden hydrauliseen kuormaan sekä hulevesien siirtämiseen jätevedenpuhdistamoille jätevesiviemäriverkostossa. Huleveden johtamisen jätevedenpuhdistamolle käsiteltäväksi tulee aina olla viimesijainen vaihtoehto, sillä jätevedenpuhdistusprosessia ei ole suunniteltu hulevesien puhdistamista varten. Hulevedet tulee pyrkiä käsittelemään paikallisesti hulevesille tarkoitetuin menettelyin.

Hulevesien johtaminen jätevesiviemäriin hulevesien laadun perusteella edellyttää sekä kokonaisvaltaista että tilannekohtaista arviointia myös jätevedenpuhdistamon tilanne huomioon ottaen. Yleistä etua arvioitaessa on otettava huomioon seuraavaa:

- Ilmastonmuutos lisää rankkasateita ja kasvattaa hulevesimääriä. Jotta uuden jätevesidirektiivin tuomiin kiristyyihin puhdistus- ja energiatehokkuusvaatimuksiin voidaan vastata, on ensiarvoisen tärkeää, että jätevedenpuhdistamoille johdettavien hulevesien määrää pystytään rajaamaan.
- Huleveden johtaminen jätevedenpuhdistamolle lisää puhdistamon ja jätevedenpumppaamoiden hydraulista kuormitusta ja voi aiheuttaa puhdistusprosessin heikentymistä ja jäteveden ylivuotoja viemäriverkostossa, minkä seurauksena kokonaisvesistökuormitus kasvaa.
- Ensisijaisesti kuormitteisille hulevesille on järjestettävä käsittely muualla kuin yhdyskuntajätevedenpuhdistamolla. Verrattain puhtaiden hulevesien käsittely on erittäin todennäköisesti kemikaalin- ja energiankulutukseltaan suurempaa jätevedenpuhdistamolla kuin hulevesille suunnitellussa käsittely-yksikössä.
- Hulevedet voivat moninkertaistaa puhdistamon hydraulisen kuormituksen, minkä seurauksena laitokset täytyy ylimitoitaa. Lisäksi hulevesien huippuvirtaamista johtuva hydraulinen kuorma voi aiheuttaa investointipaineita uusiin jätevedenpuhdistamoihin tai jätevedenpuhdistamoiden ja -pumppaamoiden laajennuksiin sekä jätevesiviemäriverkoston kapasiteetin nostamiseen.

On siis hyvä, että laki sallii sekaviemärin säilyttämisen perustelluissa tilanteissa, mutta jos sekaviemäröintiä jatketaan jollain alueella kokonaan tai osittain, tulisi arvioinnissa ottaa huomioon myös jätevedenpuhdistamolle ja -pumppaamoille aiheutuva haitta. Siten perusteista, joilla eriyttäminen voidaan jättää tekemättä tulisi säätää tarkemmin ja laajentaa eriyttämisestä luopumisen vaikutusten tarkastelu koskemaan jäteveden käsittelyn ja siirron teknistaloudellisia ja laadullisia näkökulmia. Tämä tarkastelu puuttuu nyt HE:stä kokonaan. Sekaviemäröinnin säilyttäminen ei saa heikentää jäteveden käsittelyä eikä aiheuttaa taloudellista haittaa jäteveden käsittelylle. Sekaviemäröinnin eriyttämisen taloudelliset vaikutukset jäteveden käsittelyyn tulisi arvioida kokonaisuutena, sillä jos vaikutukset arvioidaan yksittäisten kohteiden osalta, on eriyttämättä jättämisen kokonaisvaikutusten huomioon ottaminen vaikeaa. Yksittäisten kohteiden eriyttämisen arviointi voitaisiin tehdä kokonaisarvioon perustuen.

Jätevesiviemäriin (sekaviemäriin) erityisesti laadullisista syistä johdettavat hulevedet tulee katsoa jätevesiksi ja niistä tulee voida periä maksua sekä yksittäisiltä kiinteistöiltä johdettavien hulevesien osalta että yleisiltä alueilta jätevesiviemäriin (sekaviemäriin) johdettavien hulevesien osalta. Tällainen tilanne olisi esimerkiksi silloin, kun sekaviemäri jätetään eriyttämättä hulevesien laatuun perustuen. Maksun periminen tulisi tuoda selkeästi lainsäädäntöön. Maksuilla katetaan hulevesien käsittelystä jätevedenpuhdistamoille aiheutuvat kustannukset. Hulevesiä joudutaan ohjaamaan jätevedenpuhdistamolle myös silloin, kun ympäristöviranomainen vaatii. Näissä tapauksissa hulevesistä voidaan periä jätevesimaksua.

HE:ssä yhdyskuntarakentamislainsäädännön 59 §:ssä säädetään hulevesien hallinnan järjestämisestä. Pykälän 1 momentin mukaan kunnan tehtävänä on hulevesien hallinnan järjestäminen asemakaava-alueella. Kohtaan liittyvissä perusteluissa todetaan, että vesihuoltolain 6 §:n 2 momentin perusteella kunnan on momentissa mainittujen edellytysten täytyessä järjestettävä hulevesien viemäröinti. Vesihuoltolain 6 §:ssä kuitenkin säädetään vesihuoltolaitoksen perustamisesta tai vesihuollon toiminta-alueen laajentamisesta, jotka sisältävät vesihuoltolain määritelmien mukaan ainoastaan talousveden ja jäteveden liittyvät toiminnot, rajaten hulevesien viemäröinnin ulkopuolelle. Siten viitattu vesihuoltolain kohta ei koske hulevesien viemäröintiä ja perustelutekstiä tulee tarkentaa siltä osin, milloin hulevesiviemäriverkoston toteuttaminen on välttämätöntä.

Vesihuoltolakiin ehdotetuista muutoksista HSY lausuu kohdassa ”Muita näkemyksiä koko luonnoksesta hallituksen esitykseksi”.

10 luku Maksut

Näkemyksenne luvusta 10

Kuten nykyinsäädännössä, myös HE:ssä kunnan perimä hulevesimaksu on vuosittainen maksu. Hulevesijärjestelmän toteuttamisen ja siitä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi HSY:n näkemyksen mukaan olisi perusteltua mahdollistaa myös kunnille vesihuoltolain mukaisen liittymismaksun tyyppinen kertamaksu, kun kiinteistön hulevedet johdetaan kunnan hulevesijärjestelmään. Tämä tukisi erityisesti tilanteita, joissa kunta on ottanut vastuulleen myös huleveden viemäröinnin järjestämisen. Hulevesiviemäriverkoston toteuttaminen on merkittävä investointi, eikä sitä käytännössä ole mahdollista kattaa vuosittaisilla maksuilla.

Erityisesti asiakasnäkökulmasta olisi selkeämpää, jos vain yksi toimija perisi kunnan alueella maksuja hulevesien hallintaan liittyen, vaikka kunta olisikin osoittanut huleveden viemäröinnin vesihuoltolaitoksen tehtäväksi. Käytännössä kunta tällaisessa tapauksessa laskuttaisi kiinteistöjä ja sitten korvaisi vesihuoltolaitokselle huleveden viemäröinnistä aiheutuneet kustannukset. Tällaisessa ratkaisussa olisi tärkeää, että kunta voisi periä kiinteistöiltä myös muita kuin vuosittaisia maksuja hulevesien hallinnasta.

11 luku Pakkokeinot ja seuraamukset

Näkemyksenne luvusta 11

Ei lausuttavaa.

12 luku Erinäisiä säännöksiä

Näkemyksenne luvusta 12

Ei lausuttavaa.

13 luku Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Näkemyksenne luvusta 13

Ei lausuttavaa.

Vaikutusten arviointi

A. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi on arvioitu alustavasti yhdyskuntarakentamislain vaikutuksia. Vaikutusten arvioinnin parantamiseksi on tärkeää saada palautetta siitä, miltä osin arvioinnissa on täydennystarpeita.

Millaisena pidätte luonnoksessa esitettyä vaikutusten arviointia kokonaisuutena?

Jossain määrin puutteellisena

B. Onko jossain vaikutusten arvioinnin osassa erityistä täydentämisen tarvetta?

Kyllä, tarkenna, mitä osaa tai osia vaikutusten arvioinnista tulisi täydentää tai mitä aihetta koskeva puuttuva arviointi lisätä. [Sekaviemäriverkoston eriyttämättä jättämisen vaikutukset (tekniset, taloudelliset ja laadulliset) yhdyskuntajätevesien puhdistamiselle ja siirrolle.]

C. Mihin itse näette yhdyskuntarakentamislain keskeisimpien vaikutusten kohdistuvan? Miten kuvailisitte keskeisimpiä vaikutuksia?

-

Muita näkemyksiä koko luonnoksesta hallituksen esitykseksi

Vapaa sana.

Vesihuoltolakiin ehdotettavista muutoksista pääosa koskee terminologiaa. Nämä muutokset ovat kannatettavia ja selkeyttävät käytettävää käsitteistöä. Lisäksi muutoksia ehdotetaan sekaviemäriverkoston eriyttämiseen liittyvään säännökseen sekä hulevesiviemäriverkoston liittämistä vapauttamiseen.

Voimassa oleva vesihuoltolaki sisältää vaatimuksen siitä, että jätevesiviemäri pitää olla rakennettu ennen vuotta 2015, jotta siihen voi johtaa hulevesiä. Käytännössä Helsingissä joudutaan rakentamaan sekaviemäreitä edelleen, pääasiassa tilanpuutteen vuoksi. Tämä aiheuttaa tilanteita, joissa vuoden 2015 jälkeen rakennettuihin sekaviemäriin ei saisi johtaa kiinteistön hulevesiä, vaikka muuta paikkaa hulevesille ei ole tarjota. HE:ssä esitetty ”jätevesiviemäri on rakennettu ennen

vuotta 2015” -lauseen poistaminen selkeyttää tilannetta ja mahdollistaa olosuhteiden pakottaman nykyisen käytännön, jossa kiinteistöjen hulevesiä johdetaan vuoden 2015 jälkeen rakennettuihin (käytännössä saneerattuihin) sekaviemäriin.

Sekaviemäriin rakentamisajankohtavaatimuksen poistaminen vesihuoltolaista ei aiheuta vesihuoltolaitoksille muutostarpeita toimintatapoihin. Vesihuoltolaitosten kannalta tärkeintä on sallia huleveden johtaminen jätevesiviemäriin (sekaviemäriin) vain silloin, kun verkosto on mitoitettu myös huleveden poisjohtamiseen, alueella ei ole huleveden viemäriverkostoa ja vesihuoltolaitos kykenee huolehtimaan johdettavasta hulevedestä asianmukaisesti ja taloudellisesti. Olisi toivottavaa, että joko yhdyskuntarakentamislakiin tai vesihuoltolakiin lisättäisiin velvoite kiinteistölle viivyttää hulevesiään ennen jätevesiviemäriin (sekaviemäriin) johtamista, jos kiinteistö saa luvan johtaa hulevesiä jätevesiviemäriin.

Vesihuoltolakiin (17 c §) liittyvä ehdotus, jossa vapautuksen kiinteistön liittämiselvellysuudesta hulevesiviemäriin voi myöntää joku muukin kunnan viranomainen kuin ympäristönsuojeluviranomainen, on kannatettava muutos. Kunta voi tarkastella sopivimman viranomaisen vapauttamisesta päättämiseen ja ottaa harkinnassa huomioon asettamansa yhdyskuntarakentamislain mukaiset viranomaisvastuut. Tällöin on mahdollista nykyistä vapaammin asettaa samalle viranomaiselle vesihuoltolain mukaisesta hulevesiviemäriverkostoon liittymisestä vapauttaminen sekä yhdyskuntarakentamislain mukaisesta kunnan hulevesijärjestelmään huleveden johtamisesta vapauttaminen.

Kiinteistön liittämiselvellysuus vesihuoltolaitoksen hulevesiviemäriverkostoon on voimassa vasta, kun ko. kiinteistö on päätetty osaksi vesihuoltolaitoksen huleveden viemärintialuetta. Monissa tapauksissa hulevesiviemäriverkostoja rakennetaan rakennetuille alueille, joissa kiinteistöt ovat huolehtineet hulevesien hallinnasta aiemmin muilla tavoin. Vaikka päätökset huleveden viemärintialueen laajentamisesta pyritään tekemään ennakkoon, aina tämä ei ole teknisistä tai päätöksentekoon liittyvistä syistä mahdollista. Kiinteistö voi kuitenkin hakea vapautusta vasta huleveden viemärintialueen vahvistamisen jälkeen, mikä aiheuttaa käytännön ongelmia monessa tilanteessa. Olisi hyvä harkita ennakkolausunnon mahdollisuutta hulevesiviemäriin liittämiselvellysuudesta vapauttamisessa.

Luukkonen Henna
Helsingin seudun ympäristöpalvelut HSY - Vesihuollon toimiala,
toimialajohtaja Mari Heinonen